

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4100/2019
03.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Лазаревић, адвокат из ..., против тужених Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво и Јавног предузећа "Електропривреда Србије", Огранак РБ "Колубара" д.о.о., са седиштем у Лазаревцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1792/16 од 28.03.2019. године, у седници одржаној 03.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1792/16 од 28.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 22977/2013 од 22.12.2015. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени Град Београд да тужиоцу накнади штету због уништене фарме пужева у износу од 9.493.476,61 динар, са законском затезном каматом од 27.10.2015. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у којем је тражио да суд обавезе тужени Град Београд да тужиоцу на име измакле добити због изгубљеног прираста пужева исплати износ од 2.002.728,10 динара, са законском затезном каматом од 28.01.2011. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у којем је тражио да суд обавезе туженог ЈП "Електропривреда Србије", Огранак РБ "Колубара" д.о.о. Лазаревац, да солидарно са туженим Градом Београдом на име накнаде штете због уништене фарме пужева исплати тужиоцу износ од 9.493.476,61 динар, са законском затезном каматом од 27.10.2015. године до исплате и на име измакле добити због изгубљеног прираста пужева износ од 2.002.728,10 динара, са законском затезном каматом од 28.01.2011. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени Град Београд да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 616.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да туженом Граду Београду накнади трошкове парничног поступка у износу од 406.500,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Апелационог суда у Београду Гж 1792/16 од 28.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена

првостепена пресуда, у ставовима другом, трећем и петом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени Град Београд обавезе на накнаду штете због уништене фарме пужева, исплатом износа од 9.493.476,61 динар, са законском затезном каматом од 27.10.2015. године до исплате. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу четвртном изреке, тако што је одбијен захтев тужиоца којим је тражио да му тужени Град Београд исплати трошкове парничног поступка. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14, 87/18) и оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је од 01.10.2003. године био закупац катастарске парцеле бр. ..., уписане у ЗКУЛ бр. ... КО ..., коју је користио за узгајање пужева. Почетком 2005. године наведена парцела је поплављена, услед чега је дошло до угинућа пужева. Узрок задржавања воде на наведеној парцели, на којој се налазила фарма пужева је неодржавање подужног одводног канала пута М4, који повезује Лазаревац са Ибарском магистралом, а који је саставни део пута М4 који се налази у близини наведене парцеле, као и непрописно изграђен цевсти пропуст испод прилазног пута ресторана "ББ" (армирана бетонска цев), постављен на 37 цм више од коте дна цеви у односу на кату дна постојећег земљаног подужног канала. Укупна штета коју је тужилац претрпео плављењем фарме пужева на дан 27.10.2015. године износи 9.493.476,61 динар, а изгубљени прираст пужева, односно добит за 2005. годину износи 2.002.728,10 динара.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је утврдио да је приговор пасивне легитимације на страни туженог ЈП "Колубара" д.о.о. Лазаревац основан, а приговор пасивне легитимације на страни туженог Града Београда неоснован. Ово из разлога, јер је узрок задржавања воде на парцели на којој је фарма пужева тужиоца неодржавање канала од стране туженог Града Београда, чија надлежност произлази из одредби Закона о изградњи објекта и Услови и техничких норматива за пројектовање стамбених зграда и станова.

Другостепени суд је у ревизијом побијаној одлуци, изразио супротан став у погледу пасивне легитимације туженог Града Београда, те је преиначио првостепену пресуду одбијањем тужбеног захтева, јер је оценио да је приговор недостатка пасивне легитимације основан и у односу на овог туженог, закључујући да је подужни одводни канал саставни део пута М4, чије одржавање није у надлежности овог туженог.

Разлози ревизије којима се указује на погрешну примену материјалног права нису основани.

Наиме, имајући у виду утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови одбили тужбени захтев у односу на туженог ЈП "Електропривреда Србије", јер је овај тужени основан 10.10.2005. године, односно након настанка штетног догађаја, а тужилац није доказао да је својим чињењем или нечињењем овај тужени проузроковао штету која је предмет парнице, а који закључак нижестепених судова се ревизијом посебно не оспорава.

Супротно наводима ревизије, правилан је закључак другостепеног суда да тужени Град Београд није одговоран за штету коју је претрпео тужилац, из разлога које прихвата и Врховни касациони суд.

Закон о путевима ("Службени гласник РС" бр. 46/91), важећи у време штетног догађаја, у члану 4. став 1., прописује да послове одржавања, заштите, коришћења, развоја и управљања магистралним и регионалним путевима, као и добрима у општој употреби, обавља посебна републичка организација, а чланом 18. истог закона, одређени су радови који се предузимају на одржавању јавног пута у смислу овог закона, који, између осталих, подразумевају и чишћење и уређење јаркова, пропуста и других делова пута. Одредбом члана 45. став 1. истог закона, прописано је да се, између осталог, за послове одржавања и управљања магистралним и регионалним путевима образује Републичка дирекција за путеве, која је, сагласно члану 50. наведеног закона, дужна да обезбеди трајно, непрекидно и квалитетно одржавање и заштиту магистралних и регионалних путева и да омогући безбедно и несметано одвијање саобраћаја на њима и одговара за штету која настаје корисницима путева због пропуштања благовременог извршења појединих потребних радова и предузимања одговарајућих мера на одржавању магистралних и регионалних путева, прописаних у члану 18. овог закона.

Имајући у виду наведене одредбе Закона о путевима, као и чињеницу везану за узрок задржавања површинске воде на парцели бр. ... КО ..., по оцени Врховног касационог суда, тужени Град Београд није одговоран за штету коју је тужилац претрпео.

Чињеница је да је до штете дошло и због непрописно изграђеног цевастог пропуста испод прилазног пута поменутог ресторана, али за те пропусте не може да одговара Град Београд, како се то неосновано истиче у ревизији, без обзира на одредбе Статута Града Београда, на које се ревизијом позива, а којима се уређује надлежност Града Београда у погледу одржавања и управљања општинским путевима у улици и насељу, као и државним путевима, осим аутопута, за које послове и оснива јавно предузеће. Непосредни узрок штете коју је претрпео тужилац, није пропуст органа туженог, већ између осталог (неодржавање магистралног пута) и непрописно изведени радови на прилазном путу ресторана, за које у овом поступку није утврђено ко их је изводио.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, применом члана 414. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић